

Arrest

nr. 315 138 van 21 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd: dhr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VANDENBROUCKE
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 1 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat D. VANDENBROUCKE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtu origine te zijn. U hangt het soennitische geloof aan. U bent afkomstig van het dorp Haq Sarai behorend tot het district Chardarah, gelegen in de provincie Kunduz. U bent ongeschoold en volgde gedurende ongeveer twee jaar koranles in de moskee. Uw vader werkte voor de politie. Samen met uw ouders, uw drie broers en twee zussen woonde u in Kunduz stad.

De taliban bedreigden uw vader via de telefoon opdat hij met zijn werk voor de politie zou stoppen. Tijdens de nacht van de machtsovername van 2021 verliet uw vader Kunduz en ontsnapte rechtstreeks naar Kabul. Tien dagen na de machtsovername stuurde uw vader uw gezin eveneens naar Kabul, waar u twee nachten

spendeerde in het huis van uw maternale tante. Daarna reisden u en uw familie verder naar Nimroz, waar jullie drie nachten in een gastenhuis verbleven. Vervolgens werd beslist dat u alleen verder zou reizen naar Iran, omdat uw vader te oud was om te reizen en uw oudste broer bij hem zou blijven.

U vertrok in september 2021 uit Afghanistan. U reisde naar Iran, waar u gedurende ongeveer één jaar à vijftien maanden in de stad Bushar verbleef. Vervolgens reisde u verder via Turkije, Bulgarije, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië, Zwitserland en Frankrijk. U kwam tot slot in België aan op 3 januari 2023. Op 9 januari 2023 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in, als niet-begeleide minderjarige.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te zullen worden vermoord door de Taliban vanwege uw vaders voormalige job voor de politie. Daarnaast vreest u bij terugkeer als ongelovige te zullen worden beschouwd vanwege uw verblijf in Europa. Uw gezin woont momenteel nog steeds in de stad Bushar in Iran.

Ter staving van uw aanvraag legde u volgende documenten voor: een kopie van uw taskara, een kopie van uw vaders politiebade, kopies van opleidingscertificaten van uw vader, kopie van een beroepsidentificatiekaart van uw vader in Iran, kopie van een huurovereenkomst en een kopie van een brief van uw advocaat aan de dienst Voogdij inzake uw werkelijke leeftijd. U had zich immers jonger voorgedaan dan u bent onder druk van uw ouders.

Op 20 december 2023 bezorgde uw voogd aan het CGVS opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud. Daarnaast maakte hij volgende aanvullende documenten over: een verslag van een telefonisch overleg met uw vader, foto's van uw gezin in Iran, foto's van uzelf in België en een verslag van uw verblijf in de leefgroep Estas.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier merkt het CGVS op dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U haalde ten aanzien van het CGVS een vrees voor vervolging aan wegens de vroegere werkzaamheden van uw vader voor de Afghaanse politie (CGVS, p. 7, 12).

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 <https://coi.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf](https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Ter zake verklaarde u dat uw vader telefonisch bedreigd werd door de Taliban, die eisten dat uw vader met zijn job zou stoppen (CGVS, p. 12, 13). Gevraagd of de Taliban nog op andere manieren met uw vader communiceerden, antwoordde u dat ze hem enkel via de telefoon bedreigden (CGVS, p. 13). U gaf aan dat uw vader ongeletterd was en geen ander werk kon vinden (CGVS, p. 12). Na de machtsovername, zo stelde u, vluchtte uw vader vanuit Kunduz naar Kabul en droeg uw gezin op om hetzelfde te doen (CGVS, p. 13). Rekening houdend met uw verklaringen en de beschikbare informatie kan gesteld worden dat de problemen van uw vader plausibel zijn.

Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de Taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de Taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Wat betreft uw eigen problemen of de problemen (of situatie) van uw gezinsleden, overtuigen uw verklaringen echter niet (zieis infra). Het loutere feit dat u een familielid bent van

een vroeger lid van het ANSF, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Ter zake merkt het Commissariaat-generaal op dat u niet hebt aangetoond dat u heden een persoonsgerichte gegronde vrees voor vervolging moet koesteren. U verklaarde dat de taliban uw vader belden en ermee dreigden om iedereen van uw gezin, inclusief alle kinderen, te vermoorden indien hij niet met zijn job stopte (CGVS, p. 13, 14). U blijft bovendien bijzonder vaag over die dreigtelefoons naar uw vader: zo weet u niet wie hem opbelde, of hoe frequent dit gebeurde (CGVS p. 13). Overigens is het opmerkelijk dat uw vader blijkbaar amper concrete acties ondernam ter bescherming van zijn gezin: behalve dat jullie niet naar school gingen, en enkel naar de lokale madrassa, en vaak thuis bleven werden er geen beschermingsmaatregelen genomen. Pas toen de machtsovername gebeurde besloot uw vader met het gezin naar Kabul te trekken en jullie vertrek te regelen (CGVS p. 13). Op de vraag of de taliban u ooit persoonlijk benaderden, antwoordde u dat ze dit niet deden, maar uw vader opbelden en hem bedreigden (CGVS, p. 14). Gevraagd om welke reden u de taliban persoonlijk vreest, reageerde u dat de taliban jullie wegens het werk van uw vader bedreigd hadden, en u veranderd bent vanwege uw lang verblijf in Iran en België, waardoor de taliban u thans als ongelovige zouden beschouwen en vermoorden (CGVS, p. 15). Indien de taliban u en de andere gezinsleden daadwerkelijk wilden vermoorden omwille van uw vaders job is het evenwel bevreemdend dat ze hiertoe niet méér acties ondernamen, gelet op uw verklaringen omtrent de kwalijke reputatie van deze organisatie. Zo verklaarde u dat jullie bang waren voor de taliban en daarom altijd thuis moesten blijven (CGVS, p. 12). Ook voegde u toe dat de taliban aanwezig waren in de regio, en vanuit Nawabad uw vader bedreigden. Het is weinig waarschijnlijk dat een strategisch actor als de taliban dermate aarzelend zouden optreden indien ze jullie daadwerkelijk viseerden. Echter bleef het dus louter bij deze verbale bedreigingen en hebben ze nooit effectief een poging gedaan u en de andere gezinsleden iets aan te doen. Zoals uit voorgaande motivering blijkt, is het louter familielid zijn van een voormalig personeelslid van de ANSF onvoldoende om een nood aan bescherming aannemelijk te maken.

Daarnaast haalt u eveneens aan een vrees voor de taliban te koesteren wegens (gepercipieerde) verwestering (CGVS p. 15). Zo is uw kledingstijl veranderd sinds uw verblijf in België, evenals uw uiterlijk en zou u zo onmogelijk zou kunnen leven in Afghanistan (CGVS, p. 15). U verklaarde dat u een liberale familie heeft die ruimdenkend is en het onmogelijk zou zijn voor jullie om in uw herkomstland te wonen (CGVS, p. 15). Gevraagd wat u hier precies mee bedoelt, verklaarde u dat uw (vrouwelijke) familieleden gewoon een hoofddoek dragen, maar ze in Afghanistan een boerka zouden moeten dragen en dit niet willen (CGVS, p. 15). In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U toont evenwel op geen enkele manier aan dat de uw kleding- en haarstijl en het feit dat vrouwen hier toegestaan zijn enkel een hoofddoek te dragen deel uitmaakt van, of dermate fundamenteel is, voor uw (godsdienste) identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. U gaf verder aan dat u moslim bent en soms nog bidt in het centrum als u daar geneigd toe bent (CGVS, p. 6), zodat u op basis van uw geloofsovertuiging niet aantoont dat u concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren bij terugkeer. Dat u deelneemt aan sociale activiteiten hier in België, waaronder voetbal en fitness, betreffen verder slechts minimale voorwaarden in het kader van uw algemene integratie, zodat deze elementen evenmin kunnen overtuigen van een doorgedreven verwestering in uw hoofde. Uw verklaring dat u op woensdagnamiddag les volgt in fotografie, kunst en schilderen volstaat op zich evenmin om aan te tonen dat er in uw hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van uw identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat u deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

Ook verklaarde u dat u hier in België sinds één à twee weken een relatie heeft met A. (...) een Oekraïens meisje dat u op school leerde kennen (CGVS, p. 16). U verklaarde dat jullie samen studeren en uitstapjes maken tijdens het verlof en het weekend (CGVS, p. 16). Verder stelde u dat jullie beider families blij zijn met jullie relatie (CGVS, p. 16). Van uw beweerde relatie brengt u evenwel geen enkel concreet bewijs bij. Zelfs zo zou kunnen worden aangenomen dat u een relatie heeft met een meisje in België, kan uit het loutere feit dat u een feitelijke relatie heeft met een westers meisje als dusdanig echter niet worden besloten dat u verwesterd gedrag vertoont dat is gebaseerd op een godsdienstige of politieke overtuiging die voor u bijzonder belangrijk is om uw (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden. U toont niet aan dat u door deze relatie specifiek blootgesteld wordt aan westerse waarden en normen en een andere kijk heeft geïnternaliseerd op relaties buiten het huwelijk en traditionele genderrollen.

Zo kan uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf](#), EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de

provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u onvoldoende concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (zie hierboven).

Daarenboven moet nog worden vastgesteld dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan woonde koranles volgde in de moskee en op straat samen speelde met uw neven en nichten (CGVS, p. 10). Derhalve dient besloten te worden dat u door uw deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van ruim één jaar en drie maanden in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Bovendien gaf u aan dat u soms bidt in het centrum (CGVS, p. 6), zodat u op basis van uw geloofsovertuiging niet aantoonbaar dat u concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren bij terugkeer.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststelling niet ombuigen. Uw taskara toont hoogstens uw nationaliteit en identiteit aan en deze wordt hier niet betwist door het CGVS. Wat betreft de neergelegde huurovereenkomst en de beroepsidentificatiekaart van uw vader, merkt het CGVS op dat deze louter aantonen dat uw vader een beroepskaart heeft aangevraagd bij de stad Bushar in Iran en er een huurcontract afsloot. U legde tevens een aantal foto's neer van u en uw gezin in Iran, doch hieromtrent dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's maar weinig bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Hoe dan ook vormen ze hoogstens een bewijs van het feit dat uw gezinsleden in Iran zijn geweest. Verder legde u een aantal documenten neer ter staving van het werk van uw vader, waaronder zijn politiebade en enkele opleidingscertificaten. Echter worden uw vaders werkzaamheden voor de Afghaanse politie niet ter discussie gesteld. De brief van uw advocaat aan de dienst Voogdij d.d. 30 oktober 2023 heeft voorts slechts betrekking op uw vastgestelde leeftijd, doch heeft geen betrekking op uw vrees voor vervolging ten opzichte van Afghanistan.

Wat betreft de foto's van uzelf in België, ook met vrienden en in bloot bovenlijf, merkt het CGVS op dat hieruit blijkt dat u deelneemt aan het sociale leven hier, o.a. in de fitness, door met de hond te wandelen en te dansen. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat uit het loutere feit dat u sport, wandelt en danst niet kan worden afgeleid dat u zou zijn verwesterd of als dusdanig zal worden gepercipieerd. Hetzelfde kan worden opgemerkt voor wat betreft de foto's waarop u afgebeeld wordt met een blond kapsel en juwelen. Wat uw uiterlijk betreft, merkt het CGVS immers op dat zulke oppervlakkigheden mogelijks een aanwijzing kunnen zijn van een mate van verwestering, maar geenszins bij machte zijn om aan te tonen dat u zodanig vervreemd bent van de Afghaanse maatschappij dat u niet kan terugkeren. Uit het verslag van leefgroep Estas blijkt voorts dat u volop uw eigen identiteit aan het vormen bent, nood heeft aan rust en u actief aan de slag gaat met het leren van de sociale vaardigheden die nodig zijn voor verschillende relaties in België. Dit verslag toont aan dat u inspanningen levert om zich te integreren in de Belgische samenleving, doch deze informatie geeft op geen enkele manier blijk van enige (toegeschreven) verwestering, laat staan dat er op enige manier kan worden vastgesteld dat u zich niet meer zou kunnen gedragen naar de waarden en normen zoals voorgeschreven in Afghanistan en u zich de waarden en normen die in België heersen zou hebben toegedicht.

Ten aanzien van de opmerkingen die uw advocaat aan het CGVS overmaakte op 20 december 2023 en waarvan bijlage in het administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat deze geen ander licht kunnen werpen op de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming door het CGVS. Wat betreft het verslag van het telefoongesprek tussen uw voogd en uw vader op 18 december 2023, waarin uw vader meer uitleg gaf over zijn werkzaamheden als politieagent, dient te worden opgemerkt dat dit louter uw vaders verklaringen weergeeft zoals die door uw voogd werden geïnterpreteerd en waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Wat betreft de opmerking van uw voogd dat u westerse kledij draagt en veel aandacht besteedt aan uw uiterlijk, verwijst het CGVS naar wat hier eerder over werd opgemerkt (zie supra). Op basis van uw uiterlijk en uw hobby (fotografie) toont u immers niet aan dat u zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in uw hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van uw identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat u deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op

gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op

aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofdte omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Op 25 september 2024 legt verwerende partij per aanvullende nota een bundel algemene landeninformatie neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.3.1. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar artikel 3 EVRM, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat aan de in hoofde van verzoekende partij vastgestelde bijzondere procedurele noden, als niet-begeleide minderjarige, op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De commissaris-generaal motiveert dienaangaande als volgt: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.*

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.”

Waar verzoekende partij aanvoert dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met haar jonge leeftijd bij de beoordeling van haar verzoek, stelt de Raad vast dat zij evenwel geenszins aantoon

of aannemelijk maakt dat, waar of waarom door de commissaris-generaal onvoldoende rekening werd gehouden met haar leeftijd bij de beoordeling van haar verklaringen en haar verzoek om internationale bescherming. Evenmin kan zij hiermee volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat, waar of op welke wijze zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming en/of de inhoud van de bestreden beslissing. De Raad onderstreept hierbij dat, in tegenstelling tot wat verzoekende partij tracht te laten uitschijnen, het geenszins onredelijk is om van een verzoeker om internationale bescherming te verwachten dat deze, ook indien deze een jeugdige leeftijd heeft, bij machte is om alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze weer te geven en dat hij daarbij voldoende, doorleefde, gedetailleerde, nauwkeurige, duidelijke, consistente en coherente verklaringen kan afleggen met betrekking tot de essentiële elementen, feiten en gebeurtenissen van het asielrelaas die de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst.

In zoverre verzoekende partij meent dat verwerende partij evenmin afdoende rekening heeft gehouden met het hoger belang van het kind, wijst de Raad erop dat de algemene overweging dat het belang van het kind een doorslaggevende overweging is die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, geen afbreuk kan doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin duidelijk omschreven voorwaarden zijn voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad onderstreept dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt. De commissaris-generaal is enkel bevoegd om na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde de verzoeker om internationale bescherming al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en de commissaris-generaal zou zijn bevoegdheid te buiten gaan mocht hij een vreemdeling die niet aan de in de artikelen 48/3 en 48/4 vervatte voorwaarden voldoet, toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. De Raad bemerkt verder dat uit het administratief dossier duidelijk blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoekende partij en in een aangepaste behandeling van haar verzoek om internationale bescherming heeft voorzien. Verzoekende partij werd op 8 december 2023 gehoord in aanwezigheid van haar raadsman en haar voogd, die daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid hebben gekregen om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Bovendien werd het persoonlijk onderhoud in kwestie afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid erop gewezen heeft dat verzoekende partij minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het Kind van 20 november 1989 op verzoekende partij van toepassing is. De commissaris-generaal heeft derhalve volgens de Raad tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.

2.3.4. De Raad wijst er vervolgens op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of

andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Blijkens haar verklaringen heeft verzoekende partij Afghanistan verlaten uit vrees voor de taliban wegens de vroegere werkzaamheden van haar vader voor de Afghaanse politie (notities CGVS, p. 13-14).

2.3.6. Wat betreft vooreerst de situatie van haar vader en diens problemen met de taliban omwille van zijn werk, wijst de Raad erop dat in dit verband in de bestreden beslissing dienstig op het volgende wordt gewezen: *“Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Ter zake verklaarde u dat uw vader telefonisch bedreigd werd door de taliban, die eisten dat uw vader met zijn job zou stoppen (CGVS, p. 12, 13). Gevraagd of de taliban nog op andere manieren met uw vader communiceerden, antwoordde u dat ze hem enkel via de telefoon bedreigden (CGVS, p. 13). U gaf aan dat uw vader ongeletterd was en geen ander werk kon vinden (CGVS, p. 12). Na de machtsovername, zo stelde u, vluchtte uw vader vanuit Kunduz naar Kabul en droeg uw gezin op om hetzelfde te doen (CGVS, p. 13). Rekening houdend met uw verklaringen en de beschikbare informatie kan gesteld worden dat de problemen van uw vader plausibel zijn.”*

Wat betreft de eigen situatie van verzoekende partij, dient voorts te worden opgemerkt dat uit de door partijen bijgebrachte informatie blijkt dat familieleden van personen die behoorden tot de ANSF (Afghan National Security Forces) in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Van een systematische vervolging van familieleden van personen die werkzaam waren bij de ANSF wordt in de voorliggende informatie evenwel geen gewag gemaakt. Een individueel onderzoek blijft dan ook vereist en het loutere feit dat verzoekende partij een familielid betreft van een persoon die werkzaam was bij het Afghaanse veiligheidsdiensten volstaat *an sich* niet om in haar hoofde gewag te kunnen maken van een nood aan internationale bescherming. Verzoekende partij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter manifest in gebreke blijft.

Immers dient erop te worden gewezen dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden vaststelt dat haar verklaringen over haar eigen problemen of de problemen (of situatie) van haar andere gezinsleden niet overtuigen en dat zij niet aannemelijk maakt persoonlijk te worden geviséerd door de taliban. Meer bepaald wordt hieromtrent terecht op het volgende gewezen: *“Ter zake merkt het Commissariaat-generaal op dat u niet hebt aangetoond dat u heden een persoonsgerichte gegronde vrees voor vervolging moet koesteren. U verklaarde dat de taliban uw vader belden en ermee dreigden om iedereen van uw gezin, inclusief alle kinderen, te vermoorden indien hij niet met zijn job stopte (CGVS, p. 13, 14). U blijft bovendien bijzonder vaag over die dreigtelefoons naar uw vader: zo weet u niet wie hem opbelde, of hoe frequent dit gebeurde (CGVS p. 13). Overigens is het opmerkelijk dat uw vader blijkbaar amper concrete acties ondernam ter bescherming van zijn gezin: behalve dat jullie niet naar school gingen, en enkel naar de lokale madrassa, en vaak thuis bleven werden er geen beschermingsmaatregelen genomen. Pas toen de machtsovername gebeurde besloot uw vader met het gezin naar Kabul te trekken en jullie vertrek te regelen (CGVS p. 13). Op de vraag of de taliban u ooit persoonlijk benaderden, antwoordde u dat ze dit niet deden, maar uw vader opbelden en hem bedreigden (CGVS, p. 14). Gevraagd om welke reden u de taliban persoonlijk vreest, reageerde u dat de taliban jullie wegens het werk van uw vader bedreigd hadden, en u veranderd bent vanwege uw lang verblijf in Iran en België, waardoor de taliban u thans als ongelovige zouden beschouwen en vermoorden (CGVS, p. 15). Indien de taliban u en de andere gezinsleden daadwerkelijk wilden vermoorden omwille van uw vaders job is het evenwel bevreemdend dat ze hiertoe niet méér acties ondernamen, gelet op uw verklaringen omtrent de kwalijke reputatie van deze organisatie. Zo verklaarde u dat jullie bang waren voor de taliban en daarom altijd thuis moesten blijven (CGVS, p. 12). Ook voegde u toe dat de taliban aanwezig waren in de regio, en vanuit Nawabad uw vader bedreigden. Het is weinig waarschijnlijk dat een strategisch actor als de taliban dermate aarzelend zouden optreden indien ze jullie daadwerkelijk viseerden. Echter bleef het dus louter bij deze verbale bedreigingen en hebben ze nooit effectief een poging gedaan u en de andere gezinsleden iets aan te doen. Zoals uit voorgaande motivering blijkt, is het louter familielid zijn van een voormalig personeelslid van de ANSF onvoldoende om een nood aan bescherming aannemelijk te maken.”*

Met een loutere verwijzing naar haar jonge leeftijd doet verzoekende partij geenszins afbreuk aan deze vaststellingen. In alle redelijkheid mag van haar ondanks haar jonge leeftijd worden verwacht dat zij zich bij haar vader zou hebben geïnformeerd over deze dreigtelefoons van de taliban, waarop zij immers haar persoonlijke vrees baseert en omwille waarvan haar gezin Afghanistan zou zijn ontvlucht. Waar verzoekende stelt dat haar vader vaak van thuis was, dat hij haar als een kind beschouwde en dat zij dan ook geen gedetailleerde informatie heeft over de problemen die haar vader ondervond, onderstreept de Raad dat uit de verklaringen van verzoekende partij evenmin blijkt dat zij achteraf getracht heeft meer details over de dreigtelefoons te bekomen van haar vader, waarmee zij nog steeds contact heeft (notities CGVS, p. 3). Overigens kan zij ook nauwelijks iets vertellen over het werk van haar vader bij de politie – zij weet niet sinds wanneer en hoelang haar vader deze job deed, welke rang hij had en wat zijn taken waren – en heeft zij hieromtrent evenmin vragen gesteld aan haar vader (notities CGVS, p. 7-8). De Raad herhaalt dat het geenszins onredelijk is om van een verzoeker om internationale bescherming te verwachten dat deze, ook indien deze een jeugdige leeftijd heeft, bij machte is om alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze weer te geven en dat hij daarbij voldoende, doorleefde, gedetailleerde, nauwkeurige, duidelijke, consistente en coherente verklaringen kan afleggen met betrekking tot de essentiële elementen, feiten en gebeurtenissen van het asielrelaas die de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. *In casu* kunnen de door verzoekende partij aangehaalde problemen van haar familie met de taliban, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid, van determinerende invloed waren op haar verdere leven en ten grondslag zouden liggen van het voorliggende verzoek om internationale bescherming, ook wanneer rekening gehouden wordt met haar leeftijd ten tijde van de feiten, redelijkerwijze geacht worden haar interesse weg te dragen, zodat haar jeugdige leeftijd geen aannemelijke verklaring vormt voor de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en van haar wel degelijk mocht worden verwacht dat zij hierover gedegen verklaringen zou kunnen afleggen alsook ernstige en veelvuldige pogingen zou ondernemen om zich hierover te informeren bij haar volwassen familieleden waardoor zij omringd werd in Afghanistan, waarmee zij samen Afghanistan ontvluchtte en waarmee zij bovendien nog steeds in contact staat (notities CGVS, p. 3 en 14). In die zin is het niet ernstig van verzoekende partij om, middels een eenvoudige verwijzing naar haar leeftijd, voor te houden dat van haar over de problemen die de kern uitmaken van haar asielrelaas en over de motieven ten grondslag van haar verzoek om internationale bescherming geen gedegen verklaringen zouden mogen worden verwacht.

Een loutere verwijzing naar het tijdsverloop sinds de feiten biedt evenmin soelaas en vormt geenszins een afdoende vergoelijking voor haar gebrekkige verklaringen omtrent kernelementen van haar asielrelaas.

Dient tevens te worden onderstreept dat verzoekende partij niet alleen vage verklaringen aflegt over het werk van haar vader en de dreigtelefoons, doch dat volgens haar verklaringen haar vader amper concrete acties ondernam ter bescherming van zijn gezin en de taliban nooit effectief een poging ondernamen om haar en de andere gezinsleden iets aan te doen hoewel de taliban nochtans aanwezig waren in de regio. Uit haar verklaringen blijkt dan ook geenszins dat naast haar vader ook zij en haar andere gezinsleden gevisieerd werden door de taliban omwille van het werk van haar vader bij de politie.

Daar waar verzoekende partij nog benadrukt dat haar familie thans in Iran verblijft, bemerkt de Raad dat uit dit gegeven *an sich* niet afgeleid kan worden dat verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van de taliban heeft. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekende partij het door haar beweerde verblijf van haar hele gezin in Iran onvoldoende staft, hetgeen verder afbreuk doet aan de door haar beweerde problematische situatie waarin ook haar andere gezinsleden zich zouden bevinden. Door verzoekende partij werd hieromtrent eerder een huurovereenkomst en een beroepsidentificatiekaart van haar vader en een aantal foto's van haar en haar gezin in Iran neergelegd (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 4, 6 en 7). Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt zij nog een attest van de werkgever van haar vader in Iran (bijlage 3), de vertaling ervan (bijlage 4) en enkele foto's die het verblijf van haar familie in Iran moeten staven (bijlage 5). Dient evenwel te worden vastgesteld dat dit allen slechts kopieën betreffen waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend gelet op het feit dat deze gemakkelijk door knip- en plakwerk nagemaakt en vervalst kunnen worden (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Wat betreft de foto's dient te worden bemerkt dat deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Deze overigens ongedateerde foto's kunnen hoe dan ook hoogstens aantonen dat haar gezin in Iran is geweest, doch bieden niet de minste informatie over wanneer en hoelang zij hier verbleven. Uit de huurovereenkomst en de beroepsidentificatiekaart van haar vader blijkt hoogstens dat haar vader een beroepskaart heeft aangevraagd bij de stad Bushar in Iran en er een huurcontract afsloot, doch hieruit kan niet worden afgeleid dat haar hele gezin zich daadwerkelijk in Iran heeft gevestigd en aldaar reeds ongeveer drie jaar woont zoals zij verklaart (notities CGVS, p. 13-14). Het handgeschreven attest waarin louter wordt gesteld dat haar vader sinds 21 mei 2023 werkzaam is bij een lasbedrijf te Bushar vertoont voorts een sterk gesolliciteerd karakter waardoor er geen enkele bewijswaarde aan kan worden toegekend. Hoe dan ook vormt dit geen bewijs van haar bewering dat ook haar andere gezinsleden in Iran verblijven.

Voor het overige komt verzoekende partij in wezen niet verder dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

2.3.7. Inzake de overige door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten), stelt de Raad vast dat deze evenmin van aard zijn haar voorgehouden persoonlijke vrees voor de taliban wegens het werk van haar vader te staven.

De kopie van haar *taskara* kan hoogstens haar nationaliteit en identiteit aantonen, dewelke op zich niet betwist worden.

De documenten inzake haar vaders werkzaamheden voor de Afghaanse politie, waaronder zijn politiebade en enkele opleidingscertificaten, tonen louter het werk van haar vader bij de Afghaanse politie aan, hetgeen op zich evenmin betwist wordt.

De brief van haar advocaat aan de dienst Voogdij d.d. 30 oktober 2023 heeft voorts slechts betrekking op haar vastgestelde leeftijd, doch heeft geen betrekking op haar vrees voor vervolging ten opzichte van Afghanistan.

Omtrent het verslag van het telefoongesprek tussen haar voogd en haar vader op 18 december 2023 wijst verwerende partij terecht op het volgende: *“Wat betreft het verslag van het telefoongesprek tussen uw voogd en uw vader op 18 december 2023, waarin uw vader meer uitleg gaf over zijn werkzaamheden als politieagent, dient te worden opgemerkt dat dit louter uw vaders verklaringen weergeeft zoals die door uw voogd werden geïnterpreteerd en waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan.”*

De foto's en stukken inzake haar leven in België en de opmerkingen van haar voogd omtrent haar levensstijl, integratie en hobby's in België hebben voorts geen uitstaans met de door haar voorgehouden problemen met de taliban wegens het werk van haar vader. Haar vrees voor de taliban omwille van (gepercipieerde) verwestering wordt hieronder besproken.

2.3.8. Gelet op de terechte en pertinente bevindingen in de bestreden beslissing, die verzoekende partij op geen enkele wijze ontkracht, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn conclusie dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan haar bewering persoonlijk gevisieerd te worden door de taliban wegens het werk van haar vader. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging door de taliban.

2.3.9. Daarnaast voert verzoekende partij in haar verzoekschrift aan dat zij als Afghaanse terugkeerder zal worden geconfronteerd met een risico op vervolging wegens haar (gepercipieerde) verwestering. Zij wijst er hierbij op dat *“verzoeker een deel van zijn puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in Europa heeft doorgebracht”, dat “hij erg beïnvloedbaar is en (...) aangenomen (kan worden) dat hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving via school waar hij sociale contacten en vriendschappen heeft gesloten met Belgische jongeren, het verblijf in het opvangcentrum, ..., onbewust westerse gedragen en kenmerken eigen heeft gemaakt dat hij, gelet op zijn jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of waarvan hij zich zelf niets bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan plaatselijke gebruiken en normen terug in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd”.*

De Raad benadrukt in dit verband dat, ondanks het repressieve regime dat van kracht is in Afghanistan en rekening houdend met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek, uit het geheel van de door verwerende partij bijgebrachte informatie niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben vertoefd zou (kunnen) volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Afghanistan. Immers, uit de voorliggende informatie blijkt dat niet elke Afghaan die uit Europa terugkeert als verwesterd zal worden beschouwd en dat de vraag of een Afghaan verwestering wordt toegeschreven afhankelijk is van individuele elementen. Bovendien blijkt voorts uit de landeninformatie niet dat voor alle Afghanen aan wie een verwestering wordt toegeschreven, een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade kan worden aangenomen. Verzoekende partij blijft in gebreke aan de hand van concrete andersluidende informatie aan te tonen dat voormelde beoordeling niet (langer) actueel en/of correct is. Derhalve dient te worden besloten dat het bestaan van een eventuele nood aan internationale bescherming op deze grond individueel en *in concreto* aannemelijk moet worden gemaakt.

In casu dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoekende partij nalaat in concreto aan te tonen dat zij dermate verwesterd is en/of als dusdanig zal worden gepercipieerd bij terugkeer naar Afghanistan dat zij omwille hiervan bij een terugkeer zal worden gevisieerd en/of worden vervolgd.

Inzake de door haar aangehaalde vrees voor vervolging wegens (gepercipieerde) verwestering en haar verwijzing naar haar alhier aangenomen levens- en kledingstijl wordt in de bestreden beslissing immers terecht op het volgende gewezen: *“Daarnaast haalt u eveneens aan een vrees voor de taliban te koesteren wegens (gepercipieerde) verwestering (CGVS p. 15). Zo is uw kledingstijl veranderd sinds uw verblijf in België, evenals uw uiterlijk en zou u zo onmogelijk zou kunnen leven in Afghanistan (CGVS, p. 15). U verklaarde dat u een liberale familie heeft die ruimdenkend is en het onmogelijk zou zijn voor jullie om in uw herkomstland te wonen (CGVS, p. 15). Gevraagd wat u hier precies mee bedoelt, verklaarde u dat uw (vrouwelijke) familieleden gewoon een hoofddoek dragen, maar ze in Afghanistan een boerka zouden moeten dragen en dit niet willen (CGVS, p. 15). In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U toont evenwel op geen enkele manier aan dat de uw kleding- en haarstijl en het feit dat vrouwen hier toegestaan zijn enkel een hoofddoek te dragen deel uitmaakt van, of dermate fundamenteel is, voor uw (godsdienste) identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. U gaf verder aan dat u moslim bent en soms nog bidt in het centrum als u daar geneigd toe bent (CGVS, p. 6), zodat u op basis van uw geloofsovertuiging niet aantoont dat u concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren bij terugkeer. Dat u deelneemt aan sociale activiteiten hier in België, waaronder voetbal en fitness, betreffen verder slechts minimale voorwaarden in het kader van uw algemene integratie, zodat deze elementen evenmin kunnen overtuigen van een doorgedreven verwestering in uw hoofde. Uw verklaring dat u op woensdagnamiddag les volgt in fotografie, kunst en schilderen volstaat op zich evenmin om aan te tonen dat er in uw hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van uw identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat u deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.*

Ook verklaarde u dat u hier in België sinds één à twee weken een relatie heeft met A. (...) een Oekraïens meisje dat u op school leerde kennen (CGVS, p. 16). U verklaarde dat jullie samen studeren en uitstapjes maken tijdens het verlof en het weekend (CGVS, p. 16). Verder stelde u dat jullie beider families blij zijn met jullie relatie (CGVS, p. 16). Van uw beweerde relatie brengt u evenwel geen enkel concreet bewijs bij. Zelfs zo zou kunnen worden aangenomen dat u een relatie heeft met een meisje in België, kan uit het loutere feit dat u een feitelijke relatie heeft met een westerse meisje als dusdanig echter niet worden besloten dat u verwesterd gedrag vertoont dat is gebaseerd op een godsdienstige of politieke overtuiging die voor u bijzonder belangrijk is om uw (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden. U toont niet aan dat u door deze relatie specifiek blootgesteld wordt aan westerse waarden en normen en een andere kijk heeft geïnternaliseerd op relaties buiten het huwelijk en traditionele genderrollen.”

Betreffende de bijgebrachte foto's en stukken inzake haar leven in België, dient verwerende partij eveneens te worden bijgetreden waar deze hieromtrent het volgende stelt: *“Wat betreft de foto's van uzelf in België, ook met vrienden en in bloot bovenlijf, merkt het CGVS op dat hieruit blijkt dat u deelneemt aan het sociale leven hier, o.a. in de fitness, door met de hond te wandelen en te dansen. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat uit het loutere feit dat u sport, wandelt en danst niet kan worden afgeleid dat u zou zijn verwesterd of als dusdanig zal worden gepercipieerd. Hetzelfde kan worden opgemerkt voor wat betreft de foto's waarop u afgebeeld wordt met een blond kapsel en juwelen. Wat uw uiterlijk betreft, merkt het CGVS immers op dat zulke oppervlakkigheden mogelijks een aanwijzing kunnen zijn van een mate van verwestering, maar geenszins bij machte zijn om aan te tonen dat u zodanig vervreemd bent van de Afghaanse maatschappij dat u niet kan terugkeren. Uit het verslag van leefgroep Estas blijkt voorts dat u volop uw eigen identiteit aan het vormen bent, nood heeft aan rust en u actief aan de slag gaat met het leren van de sociale vaardigheden die nodig zijn voor verschillende relaties in België. Dit verslag toont aan dat u inspanningen levert om zich te integreren in de Belgische samenleving, doch deze informatie geeft op geen enkele manier blijk van enige (toegeschreven) verwestering, laat staan dat er op enige manier kan worden vastgesteld dat u zich niet meer zou kunnen gedragen naar de waarden en normen zoals voorgeschreven in Afghanistan en u zich de waarden en normen die in België heersen zou hebben toegedicht.”*

Inzake de opmerking van haar voogd dat zij westerse kledij draagt en veel aandacht besteedt aan haar uiterlijk, motiveert verwerende partij dan ook terecht als volgt: *“Wat betreft de opmerking van uw voogd dat u westerse kledij draagt en veel aandacht besteedt aan uw uiterlijk, verwijst het CGVS naar wat hier eerder over werd opgemerkt (zie supra). Op basis van uw uiterlijk en uw hobby (fotografie) toont u immers niet aan dat u zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in uw hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van*

uw identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat u deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.”

Tevens wordt in de bestreden beslissing nog dienstig op het volgende gewezen: *“Daarenboven moet nog worden vastgesteld dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan woonde koranles volgde in de moskee en op straat samen speelde met uw neven en nichten (CGVS, p. 10). Derhalve dient besloten te worden dat u door uw deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van ruim één jaar en drie maanden in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Bovendien gaf u aan dat u soms bidt in het centrum (CGVS, p. 6), zodat u op basis van uw geloofsovertuiging niet aantoont dat u concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren bij terugkeer.”*

Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die hierop een ander licht werpen. De Raad stelt vast dat verzoekende partij niet de minste concrete informatie bijbrengt, die op haar persoonlijke situatie betrekking heeft, waaruit een verregaande verwestering blijkt en/of waaruit blijkt dat zij gezien zal worden als zijnde ‘een ongelovige’ en/of ‘besmet’ door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan. Zij vergenoegt zich er in dit kader in wezen toe te verwijzen naar haar jeugdige leeftijd, haar verblijf gedurende enige tijd in Europa en landeninformatie die betrekking heeft op de algemene situatie in Afghanistan voor en vlak na de machtsovername door de taliban in augustus 2021. Uit het geheel van de voorliggende landeninformatie kan evenwel niet worden afgeleid dat er in hoofdte van eenieder die aangeeft minderjarig te zijn en enkele jaren in Europa te hebben verbleven zou kunnen of moeten worden besloten tot het bestaan van dermate verregaande, ingrijpende en blijvende veranderingen dat er bij een terugkeer naar Afghanistan sprake zou zijn van (gepercipieerde) verwestering die van zulke aard is dat deze zou uitmonden in of kunnen leiden tot vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Verzoekende partij toont op generlei wijze aan dat, op welke vlakken en in welke mate haar verblijf in Europa als minderjarige haar zou hebben veranderd en op welke wijze dit zich concreet zou uiten. Evenmin maakt zij concreet aannemelijk dat of waarom het voor haar persoonlijk onmogelijk zou zijn om terug te keren naar en zich (opnieuw) te conformeren aan de heersende maatschappelijke gebruiken en normen in haar land en regio van herkomst. Aldus toont verzoekende partij hoegenaamd niet *in concreto* aan dat zij ten gevolge van haar verblijf van enkele jaren in Europa daadwerkelijk dermate verwesterd zou zijn dat van haar niet zou mogen worden verwacht dat zij zou terugkeren naar, zich (opnieuw) zou aanpassen aan en zou kunnen aarden binnen de huidige Afghaanse samenleving. Verzoekende partij geeft *in concreto* geenszins blijk van persoonlijke, uiterst moeilijke of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen waardoor zij risico zou lopen om te worden gevisieerd of vervolgd omwille van (gepercipieerde) verwestering en verzoekende partij toont geenszins aan dat of waarom het voor haar onoverkomelijk of onmogelijk zou zijn om terug te keren naar en zich (opnieuw) aan te passen aan de Afghaanse samenleving.

Dient verder nog te worden opgemerkt dat uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat er nog steeds familieleden van haar verblijven in haar dorp in Afghanistan. Tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal gaf verzoekende partij tevens aan drie maanden geleden nog gebeld te hebben met haar grootmoeder die nog verblijft in haar dorp (notities CGVS, p. 10). Ook haar maternale oom die hielp met het financieren van hun reis uit Afghanistan woont nog steeds in haar dorp (notities CGVS, p. 9 en 14). Derhalve beschikt verzoekende partij over een lokaal netwerk waar zij zich desgevallend bij kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Met haar loutere verwijzing naar haar afkomst uit een ruraal gebied doet verzoekende partij verder geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat zij evenwel geen enkele concrete informatie aanreikt, die op haar persoonlijke situatie betrekking heeft, waaruit een verregaande verwestering blijkt of waaruit blijkt dat zij gezien zal worden als zijnde ‘besmet’ door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en daarom in die zin een risico loop om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan. Derhalve blijkt uit niets dat het voor verzoekende partij onoverkomelijk of onmogelijk zou zijn om terug te keren naar en zich (opnieuw) aan te passen aan de Afghaanse samenleving.

Verzoekende partij toont, gelet op hetgeen voorafgaat, niet concreet aan dat of waarom zij bij een terugkeer naar Afghanistan geconfronteerd zou worden met dermate ernstige aanpassingen en moeilijkheden dat zij haar leven aldaar niet (opnieuw) zou kunnen opnemen en dat zij er niet (meer) zou kunnen aarden. Verzoekende partij brengt gelet op het voorgaande ook geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst als verwesterd of ongelovig zou worden gepercipieerd, laat staan dat zij *in concreto* aannemelijk zou maken dat zij daardoor zou dreigen te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Derhalve kan niet worden aangenomen dat de loutere afwezigheid van verzoekende partij uit

Afghanistan en haar verblijf in Europa in haar hoofde een dermate verhoogd risico met zich zouden brengen dat zij op grond hiervan aanspraak kan maken op internationale bescherming.

De Raad besluit dat door verzoekende partij, dit mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar voorgehouden asielrelaas en problemen, geen concrete elementen worden aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat zij in het geval van een terugkeer naar Afghanistan en louter omwille van haar profiel en/of haar verblijf in Europa dermate negatief zou worden bejegend dat er in haar hoofde gewag zou kunnen worden gemaakt van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

2.3.10. Verder dient te worden opgemerkt dat, zoals op gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, de precaire sociaaleconomische situatie in Afghanistan te dezen geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming.

Dient in dit kader immers te worden verwezen naar Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 en meer specifiek naar de hierin opgenomen overweging 35 die bepaalt: *“Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt”*. De sociaal-economische omstandigheden in Afghanistan dienen als een gevaar beschouwd te worden zoals omschreven in voormelde overweging. Dient tevens te worden gewezen op artikel 6 van voormelde Kwalificatierichtlijn, waarin wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: *“a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in de punten a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in artikel 7 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.”*

Uit voormelde overweging 35 en voormeld artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst wordt onderworpen voortvloeit uit de gedragingen, dit is een opzettelijk handelen of nalaten, van derden. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet kan er, zoals dit eveneens blijkt uit een lezing van het arrest *M'Bodj* van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35) en zoals dit ook als standpunt wordt ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024, aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond (zie ook: RvS 20 oktober 2014, beschikking nr. 10.864).

In dit kader wordt er in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat uit de beschikbare landeninformatie evenwel niet blijkt dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan (overwegend) zou worden veroorzaakt door gedragingen of nalatigheid, laat staan door gedragingen of nalatigheid van opzettelijke en intentionele aard, van de taliban of enige andere actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt dat uit het geheel van de door verwerende partij bijgebrachte informatie blijkt dat de humanitaire situatie in Afghanistan werd veroorzaakt door een multidimensionale crisis waarvan niet kan worden vastgesteld dat een specifieke actor er overwegend, laat staan als enige, verantwoordelijk voor is. De huidige precaire socio-economische situatie en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren. Daarnaast zijn er de economische gevolgen veroorzaakt door een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben. Uit het geheel van de beschikbare informatie kan dan ook niet worden afgeleid dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Door verzoekende partij wordt geen concrete andersluidende informatie aangebracht waaruit kan blijken dat voormelde beoordeling niet (langer) actueel en/of correct is.

De Raad onderstreept dat *in casu* uit niets blijkt dat verzoekende partij in deze context op specifieke en persoonlijke wijze zou (riskeren te) worden gevisieerd of dat zij behoort tot een groep van gevisieerde

personen. Verzoekende partij laat na enigszins aan te tonen dat zij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften.

2.3.11. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679 (c)).

2.3.12. Gelet op bovenstaande vaststellingen, kan, in tegenstelling tot wat verzoekende partij meent in haar verzoekschrift, niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, om aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel toe te staan.

2.3.13. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In navolging van de commissaris-generaal, stelt de Raad vast, na een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door verwerende partij bijgebrachte informatie dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd. Immers blijkt uit het geheel van de voorliggende landeninformatie dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk is afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024.

Verzoekende partij blijft ook hier in gebreke aan de hand van concrete andersluidende informatie aan te tonen dat voormelde analyse van de huidige veiligheidssituatie in Afghanistan niet (langer) actueel en/of correct is. De door haar aangehaalde informatie over de algemene situatie in Afghanistan ten tijde van de machtsovername door de taliban in augustus 2021 werpt althans geen ander licht op bovenstaande vaststellingen inzake de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan.

Waar verzoekende partij stelt dat geen concrete analyse werd gedaan van de veiligheidssituatie in haar district, onderstreept de Raad nog dat uit de voorliggende informatie nergens kan worden afgeleid dat de actuele veiligheidssituatie in haar verklaarde regio van herkomst dermate afwijkt van de hierboven beschreven algemene veiligheidssituatie in Afghanistan dat aldaar actueel sprake zou zijn van een situatie waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Door verzoekende partij wordt geen concrete informatie bijgebracht waaruit het tegendeel blijkt.

Dient nog te worden opgemerkt dat de verwijzing van verzoekende partij naar een negatief reisadvies niet dienstig is, nu dergelijk reisadvies gericht ten aanzien van toeristen die niet de Afghaanse nationaliteit bezitten niet zonder meer kan worden doorgetrokken voor personen zoals verzoekende partij die wel de Afghaanse nationaliteit hebben en vandaar afkomstig zijn. Dergelijke reisadviezen zijn *in casu* irrelevant daar ze niet slaan op de concrete situatie van de verzoeker om internationale bescherming, doch slechts bedoeld zijn om een algemene situatieschets te geven voor toeristen die Afghanistan willen bezoeken.

In casu zijn er evenmin concrete elementen voorhanden die erop wijzen dat er in hoofde van verzoekende partij persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Zij wijst op haar jonge leeftijd, doch verzoekende partij maakt op geen enkele wijze *in concreto* aannemelijk dat zij, die Afghanistan kort na de machtsovername in augustus 2021 verliet op twaalfjarige leeftijd en aldus reeds een zekere maturiteit had, na een verblijf buiten Afghanistan van ongeveer drie jaar een verhoogd risico loopt om aldaar het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.3.14. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 5), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 8 december 2023 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Pashtou en bijgestaan door haar advocaat en haar voogd. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.3.15. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT